

अत्रौत्सुक्यत्राससंधिसंस्कृतस्य करुणस्य राजविषयरतावज्जभावः ।

‘जनस्थाने भ्रान्तं कनकमृगतृणान्धितधिया

वचो वैदेहीति प्रतिपदमुदश्रु प्रलपितम् ।

नाम् । त्वत्सैन्यसागररवेण उद्गतकर्णतापो भवति । अत्रेति । प्रथमपादेन औत्सुक्यम्, द्वितीयपादेन त्रासो व्यज्यते । औत्सुक्यत्रासयोः संधिना संस्कृतस्य कृतोत्कर्षस्य । एतेन भावसंधे रसाङ्गत्वं दर्शितम् । भावस्यास्वादमात्रत्वेन प्रधानत्वम् । वाच्यार्थो व्यङ्ग्यकरुणनिरपेक्ष एव तस्य व्यङ्ग्यकः । करुणस्तु वाच्यसापेक्ष-हाहापदार्थव्यङ्ग्य एव तत्प्रकर्षक इति वाक्यार्थापेक्षया व्यङ्ग्यस्य न्यूनचमत्कारित्वम् । एवं भावादीनां भावाद्यङ्गत्वे उदाहरणानि काव्यप्रकाशाद्युक्तानि बोध्यानि । ग्रन्थ-प्रपञ्चभयादिह नोक्तानि ॥ वाच्यार्थस्याङ्गं शब्दशक्तिमूलमनुरणनरूपव्यङ्ग्यमुदाहरति—जनस्थान इति । धनार्थं प्रयतमानस्याप्राप्तधनस्य कस्यचिदुक्तिरियम् । मया रामत्वं प्राप्तमित्यापाततः प्रतीयते । पश्चादन्यस्य धर्मं कथमन्यो लभतामित्यनुपपत्तिं प्रतिसंदधतः सरूपशब्दसामर्थ्येन व्यज्यमानं सादृश्यमादाय रामसादृश्यं प्राप्तमिति बोधः पारमार्थिकः । सादृश्यघटकानि सरूपशब्दवाच्यत्वरूपसाधर्म्या-प्याह—जनस्थान इति । कनकमृगस्य तृणया प्राप्तीच्छया अन्धितधिया रामेण जनस्थाननाम्नि दण्डकारण्यैकदेशे भ्रान्तम् । मया तु कनकस्य मृगतृणाभ्यामन्वे-षणप्राप्तीच्छाभ्यामन्धितधिया जनानां स्थाने भ्रान्तम् । केचित्तु—‘कनकमेव मृग-

1. काव्यप्रकाशे पञ्चमोच्छासे यथा—“अत्युच्चाः परितः स्फुरन्ति गिरयः, स्फारा-स्तथाम्भोधयस्तानेतानपि विभ्रती किमपि न क्लान्तासि तुभ्यं नमः । आश्चर्येण मुहुर्मुहुः स्तुतिमिति प्रसूयामि यावद्भुवस्तावद्विभ्रदिमां स्मृतस्तव भुजो वाचस्ततो मुद्रिताः ॥” अत्र भूविषयको रतिभावो राजविषयकस्य रतिभावस्याङ्गम् । “वन्दीकृत्य नृपदिवा मृगदृशस्ताः पश्यतां प्रेयसां, खिभ्यन्ति प्रणमन्ति लान्ति परितश्चुम्बन्ति ते सैनिकाः । अस्माकं सुकृतैर्दृशोर्निपतितोऽसौचिल्यवारान्निधे ! विध्वस्ता विपदोऽखिलास्तदिति तैः प्रत्यर्थिभिः स्तूयसे ॥” अत्र भावस्य रसाभासभावाभासौ प्रथमार्धद्वितीयार्धबोलेौ राज-विषयकस्य रतिभावस्याङ्गम् । “अविरलकरवालकम्पनैर्भुङ्कुटीतर्जनगर्जनेर्मुहुः । ददृशे तव वैरिणां मदः, स गतः कापि तवेक्षणे क्षणात् ॥” अत्र भावस्य भावप्रशमोऽङ्गम् । “साकं कुरङ्गकदृशा मधुपानलीलां कर्तुं सुहृद्भिरपि वैरिणि ते प्रवृत्ते । अन्वाभिधावि तव नाम विभो गृहीतं केनापि तत्र विषमामकरोदवस्थाम् ॥” अत्र त्रासोदयो राज-विषयकरतिभावस्याङ्गम् । “असोढा तत्कालोल्लसदसहभावस्य तपसः, कथानां विश्रम्भे-ष्वथ च रसिकः शैलदुहितुः । प्रमोदं वो दिश्यात्कपटवटुवेषापनयने त्वराशैथिल्याभ्यां युगपदभियुक्तः सरहरः ॥” अत्रावेगधैर्ययोः संधिः शिवविषयकरतिभावस्याङ्गम् । “पश्येत्कच्चिच्चल चपल रे ! का त्वराहं कुमारी, हस्तालम्बं वितर, हृद्दहा व्युत्क्रमः कासि यासि । इत्थं पृथ्वीपरिवृढ ! भवद्विद्विषोऽरण्यवृत्तेः कन्या कञ्चित्फलकिसलयान्याद-दानाऽभिधत्ते ॥” अत्र शङ्कासुष्याधृतिस्मृतिश्रमदेन्यविवोधौत्सुक्यानां शबलता राजवि-षयकरतिभावस्याङ्गम् ॥